

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2014/203
Karar No : 2015/2775

13.11.2015
Lehte Devlet Kararı

Temyiz Eden (Davacı) : Kültür ve Sanat Emekçileri Sendikası
Vekili : Av. Murat Denizer
Kızılay Mah. Tuna Cad. No:14/13 Çankaya / ANKARA
Karşı Taraf (Davalı) : Kültür ve Turizm Bakanlığı / ANKARA
İstemİN Özeti : Ankara 2. İdare Mahkemesince davanın reddi yolunda verilen 27/3/2012 tarihli ve E:2011/930, K:2012/498 sayılı Kararın temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Mustafa Beydili

Düşüncesi : Anayasanın 13. maddesinde, temel hak ve özgürlüklerin ancak bu hakların özüne dokunulmaksızın kanunla sınırlandırılabilirliği ve bu sınırlamaların da anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzenine ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı düzenlenmiştir.

Olayda, dava konusu edilen ve kamu personeline yönelik uygulanan kameralı takip sistemi uygulamasının bireylerin temel hak özgürlükleri ile doğrudan ilgili olduğu, uygulamanın yasal dayanaktan açıkça yoksun olduğu, kamusal alanda olsa dahi bireyin mahremiyet hakkını ihlal ettiği, bu nedenle davanın reddi yolunda verilen Kararın bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince gereği görüldü:

Dava, davacı Sendika tarafından, Kültür Bakanlığı Güzel Sanatlar Müdürlüğüne bağlı Devlet Halk Dansları Topluluğu çalışma alanında kurulan kamera sisteminin kaldırılması istemiyle yapılan başvurunun reddine ilişkin 7.4.2011 tarihli ve 74.38 sayılı işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Ankara 2. İdare Mahkemesince, davacı tarafından kaldırılması istenilen kamera sisteminin, sanatçıların prova çalışmalarının takibini, bu esnada gerçekleşen idari sorunları, çalışma ve provalarda olası gecikmeleri ve provanın gereği gibi yapılmaması durumlarının görüntülü tespiti ile muhtemel sorunları çözmek amacıyla kurulduğu, söz konusu kameraların güvenlik açısından da gerekli olduğu ve özel hayatın gizliliğini ihlal etmediği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı tarafından, anılan Kararın hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

Anayasanın "Temel Hak ve Hürriyetlerin Niteliği" başlıklı 12. maddesinde; "Herkes, kişiliğine bağlı, dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir. Temel hak ve hürriyetler, kişinin topluma, ailesine ve diğer kişilere karşı ödev ve sorumluluklarını da ihtiva eder." hükmüne, "Temel hak ve hürriyetlerin sınırlandırılması" başlıklı değişik 13. maddesinde, "Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2014/203
Karar No : 2015/2775

İlkesine aykırı olamaz." hükmüne, "Özel hayatın gizliliği" başlıklı değişik 20. maddesinde ise, "Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz." hükmüne yer verilmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin "Özel Hayatın ve Aile Hayatının Korunması" başlıklı 8. maddesinde, herkesin özel ve aile yaşamına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahip olduğu, Birleşmiş Milletler Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesinin "Mahremiyet Hakkı" başlıklı 17. maddesinde de, hiç kimsenin özel ve aile yaşamına, konutuna veya haberleşmesine keyfi veya hukuka aykırı olarak müdahale edilemeyeceği; onuru veya itibarının hukuka aykırı saldırılara maruz bırakılamayacağına, herkesin bu tür saldırılara veya müdahalelere karşı hukuk tarafından korunma hakkına sahip olduğu belirtilmiştir.

Gelişen teknolojinin, kamu hizmetlerinin etkin ve verimli yürütülmesini kolaylaştırıcı etki sağlaması amacıyla, kamu kesiminde kullanılmaya başlanılmasını doğal karşılamak gerekir. Ancak; teknoloji kullanılarak kişisel görüntülerin kayıt altına alınması uygulamasının, yukarıda belirtilen hükümlere uygun olması gerektiğinde kuşku ve duraksamaya yer bulunmamaktadır.

Kamu çalışanlarının faaliyet yürüttüğü servislerde idari işleyiş, güvenlik ve suçun önlenmesi gibi nedenlerle uygulanan kameralı takip sisteminin, temel hak ve hürriyetler içerisinde sayılan özel hayatın gizliliği ilkesi kapsamında kişisel görüntülerin alınması ve ölçürlük ilkesi kavramları içinde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Kameralı takip sistemi ile kurumca amaçlanan kamu yararı arasında orantılılık bulunmadığından bu uygulama, anayasal ilke olan ölçürlük ilkesine aykırılık teşkil etmektedir. Anayasanın 13. maddesinde, temel hak ve hürriyetlerin ancak kanunla sınırlanabileceği, değişik 20/3. maddesinde de, kişisel verilerin ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebileceğinin belirtildiği, ancak konuyla ilgili bu aşamada yasal bir düzenlemenin yapılmadığı anlaşılmaktadır.

Olayda, kamu çalışanlarının faaliyet yürüttüğü servislerde kamu hizmetinin gereği gibi yerine getirilmesi, güvenlik ve suçun önlenmesi sebebiyle uygulanan kameralı takip sistemi uygulamasının, kamusal alanda da olsa "özel hayatın gizliliği" ilkesi kapsamında bulunduğu anlaşılmaması karşısında; uygulamanın sınırlarını usul ve esaslarını gösteren bir yasal dayanağının bulunmaması, toplanan görüntülerin ileride başka bir şekilde kullanılamayacağına dair bir güvencenin mevcut olmaması gözönüne alındığında, yukarıda belirtilen temel haklar ve Anayasai ilkelerle bağdaşmayan dava konusu işlemin iptaline karar verilmesi gerekirken davanın reddi yolunda verilen Kararın hukuka aykırı olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin kabulüyle, Ankara 2. İdare Mahkemesinin 27/3/2012 tarihli ve E:2011/930, K:2012/498 sayılı Kararının BOZULMASINA, yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın anılan İdare Mahkemesine gönderilmesine 8/6/2015 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
TULUN	KEMAL	MUSTAFA	ALL	AHMET
ÖZDEMİR	BİLECEN	ELÇİM	ÖRKER	SARAÇ
			(X)	

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2014/203
Karar No : 2015/2775

13.11.2015

KARŞI OY:

30 Ocak 2010 tarihli ve 27478 sayılı Resmî Gazete Resmî Gazetede yayımlanan 2010/2 sayılı Başbakanlık Genelgesinde yer alan: "Kamu kurum ve kuruluşlarında hizmet yürütülen mahallerin kamera ile izlenmesi uygulamaları gözden geçirilecek; hizmetin niteliği itibarıyla zorunlu güvenlik ihtiyacı ve kamu yararını gerçekleştirme amacı dışında insan onuru ve temel kişilik haklarına aykırı şekilde kamu görevlilerinin izlenmesine imkan veren uygulamaların tespit edilmesi durumunda, bu uygulamaların önüne geçilmesi hususunda gerekli tedbirler alınacaktır." hükmü de göz önünde bulundurulduğunda, idare tarafından tesis edilen işlemin "zorunlu güvenlik ihtiyacı"ndan kaynaklandığı, "kamu yararını gerçekleştirme amacı" taşıdığı, "insan onuru ve temel kişilik haklarına aykırılık teşkil etmediği" gerekçeleriyle Ankara 2. İdare Mahkemesi Kararında hukuka aykırılık bulunmadığı ve onanması gerektiği düşüncesiyle çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

